

КОНКУРС ЗА ИЗБОР НАЈБОЉИХ СТУДЕНТСКИХ РАДОВА О ЕВРОПСКОЈ УНИЈИ

Министарство за европске интеграције Владе Републике Србије (у даљем тексту Министарство) расписује наградни конкурс за избор најбољих индивидуалних студентских радова о европској интеграцији и процесу приступања наше земље Европској унији.

Институције које се баве образовањем, посебно високим, имају значајну улогу у изградњи демократског грађанског друштва у Србији и доприносе утемељеном ширењу европских идеја и вредности, што потврђује *Меморандум о сарадњи* који је 2006. године потписан са универзитетима у Београду, Крагујевцу, Нишу и Новом Саду. Важност ове активности наглашена је и *Стратегијом комуникације о приступању Републике Србије Европској унији* (у даљем тексту: *Стратегија комуникације*), коју је Влада донела 1. децембра 2011. године. Стратегијом комуникације уређене су мере и активности које предузимају институције Републике Србије укључене у процес европске интеграције, ради правовременог и објективног информисања јавности о неопходним реформама које процес преговора о чланству у ЕУ подразумева. Академска заједница кључни је партнер Влади у информисању и комуникацији о приступању Србије ЕУ, пре свега због потенцијала да подстакне аргументоване јавне расправе о темама у вези са ЕУ и процесом приступања Републике Србије Европској унији.

Циљ овог наградног конкурса је да непосредно укључи младе академске грађане у отворену аргументовану дебату о битним аспектима приступног процеса и чланства Републике Србије у Европској унији.

Саобразно том циљу, радови би требало да одговоре на једно од пет предложених проблемских питања:

1. Који све изазови и фактори утичу на приступни процес Србије?

Процес институционалног уједињења европских држава, започео 1951. године, имао је шест таласа проширења. Отвореност за пријем нових чланица допринела је да политика проширења буде једна од најуспешнијих ЕУ политика. Јачање демократије и поштовање људских права и слобода, укључујући права припадника мањина, владавина права, очување мира и стабилности, успостављање Шенген зоне,

економски просперитет, приступ заједничком економском тржишту, јединствена валута, технолошки напредак, повезивање кроз реализацију инфраструктурних и енергетских пројеката - учинили су Европску унију стратешким циљем за Западни Балкан и Србију. Ипак, суочавање ЕУ са спољашњим и унутрашњим процесима промена, финансијском и миграционом кризом, Брегзитом, политичким превирањима, нужно намеће нове изазове политици проширења и трасира нове правце развоја Уније.

Основа проблемског питања на којој би требало да се заснива одговор, односи се на изазове у приступању Србије ЕУ предочене у „Веродостојној перспективи проширења и појачаном ангажовању ЕУ на Западном Балкану“, стратешком документу Европске комисије усвојеном 6. фебруара 2018. године у Стразбуру.

2. На који начин процес европске интеграције креира и подупиरे реформске потенцијале Србије?

Основни принцип приступања Унији јесте да држава која жели да постане чланица мора прихватити и доследно применити правне тековине ЕУ (*acquis communautaire*). Законодавство Европске уније чини модел према коме треба реформисати државу и друштво како би се приближили остварењу несумњивог циља свих грађана Србије – животу у уређен(и)ј држави и друштву, по узору на друге европске државе. Стварање функционалне и уређеније државе подразумева и поштовање онога што често називамо „европским вредностима“. То су и највише цивилизацијске вредности, садржане у *Повељи Европске уније о основним правима*: достојанство, слобода, једнакост, солидарност, права грађана и правда. Сходно томе, у процесу приступања ЕУ, успостављање владавине права, независног висококвалитетног и ефикасног правосуђа и искорењење корупције представљају неке од најбитнијих покретача реформских преображаја у државама кандидатима за чланство у Унији.

На шта се у Србији мисли када се говори о реформском потенцијалу европске интеграције, како се спроводе процеси реформи који одатле проистичу и како се, потом, одражавају на наше друштво, које су користи за појединца и друштвену заједницу, неки су од чинилаца проблемског питања на која би требало одговорити у раду.

3. Шта чини привлачним европску идеју, европски интеграциони пројекат, друштвени и вредносни модел ЕУ?

Идеја о оснивању наднационалне заједнице европских земаља вођена је циљем да се на темељу резултата процеса сарадње и интеграције, у периоду после Другог светског рата, у Европи потпуно отклоне структурни узорци насиља, спречи избијање нових сукоба и обезбеди одржавање трајног мира. Економско и политичко уједињавање европских држава одразило се и на актуализацију промишљања јединственог европског идентитета и његових особених културних и друштвених димензија. Посебно од седамдесетих година прошлог века, уочљива су настојања теоретичара да дефинишу и одреде границе европског идентитета упоредо са процесом институционалног јачања свести грађана, њиховог поимања питања идентитета и трасирања праваца културне политике на нивоу ЕУ. Идентификација грађана са битношћу припадања Европи, Европској унији и процесу европског интегрисања једно је од важних питања ЕУ на институционалном нивоу.

Како је развој Европске уније утицао на обликовање европског идентитета? Шта се под појмом европског идентитета подразумева, какав је однос између европског, националних, регионалних и локалних идентитета у ЕУ и у Европи, па тиме и у Републици Србији? Каква је перцепција и однос грађана према овој сложеној идентитетској димензији? Наведена питања чине неке од могућих упоришних тачака у раду, који настоји да одговори на ову проблематизовану тему.

4. Какве предрасуде о европској интеграцији Србије постоје и на који начин би могле да буду превазиђене?

Масовни медији и дигиталне друштвене мреже увећавају и убрзавају проток информација, што поред отварања бројних могућности стваралачког иновирања, подразумева и изазов савладавања основа медијске писмености са циљем разликовања дезинформација од информација. Истраживања јавног мњења о ставовима грађана о Европској унији, која Министарство за европске интеграције Владе Србије редовно спроводи од 2002. године, указују на занимљиву чињеницу. Добар део и оних који подржавају чланство Србије у ЕУ и оних који се томе противе спремно признаје да није довољно информисано о ефектима чланства на њих лично, као и на нашу земљу. Истовремено, према истраживањима јавног мњења, грађани желе да сазнају нешто више о овом предметном питању. Предрасуде које у Србији постоје о ЕУ - међу којима су најчешће да ћемо изгубити одлике националног идентитета и самосталности, јести храну лошијег квалитета и генетски модификоване производе или да нећемо моћи да „печемо“ ракију и продајемо лековито биље и чајеве - само су неке од најраспрострањенијих, о којима треба додатно информисаности грађане у процесу европске интеграције.

Како одређене врсте медија утичу на формирање појединачних, групних и друштвених предрасуда о процесу европске интеграције Србије, зашто је јавно мњење преплављено медијским „митовима“ о ЕУ, какве су последице неинформисаности грађана о Европској унији и процесу приступања Србије ЕУ? Којим се и каквим активностима конкретног деловања може побољшати информисање јавности тако да отклања поједине предрасуде о Унији и нашем приступном процесу, неке су од могућих окосница одговора који рад треба да пружи.

5. Каквој реформисаној Европској унији реформисана Србија треба да приступи?

Као што о будућности Европске уније мисле и расправљају млади академски грађани који су њени држављани, тако је неопходно да и студенти из наше земље промишљају и дебатују о реформисању Србије за будуће чланство у Европској унији. Још 2017. године председник Европске комисије Жан-Клод Јункер представио је „План за уједињену, снажнију и демократичнију Унију“, назвавши га планом за „Европу која штити, оснажује и брани“. Потом су челници 27 држава чланица, на прослави 60. годишњице Уговора из Рима, у Римској декларацији истакли да је „будућност Европе у њиховим сопственим рукама“ и сложили се да ће „још већим јединством учинити ЕУ јачом и отпорнијом“.

Како би требало да буде уређена Европска унија која би била прихватљива европским грађанима и свим садашњим државама чланицама, а пожељна и грађанима будућих држава чланица, једна је од основних потки одговора на ово проблемско питање.

Ко може да конкурише?

Конкурс је отворен за студенте програма основних академских студија и програма мастер академских студија свих универзитета у Републици Србији.

Напомена ауторима

Претходно објављени радови, радови који су раније награђивани, као и они који су поднети на друге конкурсе или чекају одобрење за објаву, биће дисквалификовани.

Злоупотреба, плагирања и аутоплагирања садржаја, биће спречени веродостојном провером оригиналности текста сваког рада.

Стандарди за израду рада

Област и наслов рада. На првој страни написати одабрано проблемско питање (једно од пет), као и наслов рада. Напомињемо да у самом тексту рада студент не сме да наводи личне податке.

Фонт и обим текста. Рад треба да буде написан у текст процесору *Microsoft Word*, фонтом *Times New Roman* величине 12, на српском језику, ћирилицом, са размаком редова од 1,5. Обим основног текста рада треба буде између 10 и 16 страна. Рад уз основни текст обавезно садржи списак литературе сачињен навођењем коришћених јединица примарних и секундарних извора. Рад може имати и додатне наведене прилоге. Прилоге какви су табеле, графикони, слике, итд. сместити на крај рукописа, а у самом телу текста основног излагања назначити место односног прилога који је дат на крају рада.

Резиме. Резиме дужине између 150 и 300 речи мора бити на почетку рада и садржати полазну претпоставку и циљ рада, примењене методе, главне резултате и закључке.

Кључне речи. Иза резимеа наводи се до пет кључних речи писаних *Italic* стандардним словима и одвајаних запетом.

Референце у тексту. На коришћене изворне јединице литературе у тексту се упућује коришћењем Чикаго стила библиографског цитирања који можете преузети [овде](#).

Страна имена. Страна имена која се појављују у основном тексту, треба транскрибовати на српски језик, а при првом навођењу у загради ставити име у оригиналу.

Табеле, графикони, схеме, слике. Табеле и графикони треба да буду сачињени у текст процесору *Microsoft Word*-у. Свака табела, графикон, схема и слика мора имати редни број, наслов или потпис (не дужи од једног реда). Слике треба припремити у електронској форми са резолуцијом од 300dpi и форматом jpg. За илустрације преузете из других извора (књига, часописа) аутор је дужан да упути на извор.

Списак литературе. На крају текста треба приложити списак литературе која је навођена у тексту, по азбучном реду презимена аутора (модел: Презиме, Име, „Наслов“, Место издања, Издавач, година издања), а у случају онлајн садржаја наводи се линк и датум посете наведеном сајту. Навођење необјављених радова није пожељно, а уколико је неопходно треба навести што потпуније податке о извору.

Предати радови који нису припремљени према правилима конкурса и наведеним стандардима за израду рада, неће бити разматрани.

Оцењивање пристиглих радова

Комисија састављена од професора Универзитета у Београду вредноваће квалитет благовремено пристиглих радова на конкурс. Аутори три најбоље оцењена рада добијају наградне хонораре.

Критеријуми и методологија оцењивања радова:

КРИТЕРИЈУМИ	Максималан број поена
1. Предметна усаглашеност теме рада са проблемским опсегом једног од пет понуђених питања	5
2. Проблемска и предметна усаглашеност наслова рада са садржајем рада	5
3. Адекватност апстракта и кључних речи	5
4. Актуелност и релевантност тематизације одабраног проблемског питања	5
5. Оригиналност рада (креативност, иновативност, комплексност изложеног)	5
6. Квалитет продубљеног и критичког промишљања	5
7. Организација излагања у кохерентну целину (структура рада)	5
8. Стил писања, јасноћа, правописна тачност и разумљивост језика	5
9. Релевантност и обим коришћене примарне и секундарне домаће и иностране литературе	5
10. Познавање материје која се обрађује у раду	5
Максималан број поена	50

Наведени елементи, оцењују се на скали од један до пет, при чему је један (1) најнижа оцена, а пет (5) највиша. Поред бројчаних оцена претходних елемената, додатно су могући и описни коментари конкурсне комисије.

Хонорари за ауторе најбоље ранжираних радова

Аутор прворанжираног рада закључиће Уговор о ауторском делу са Министарством и добити хонорар у висини од 85.000 динара нето.

Аутор другоранжираног рада закључиће Уговор о ауторском делу са Министарством и добити хонорар у висини од 55.000 динара нето.

Аутор трећеранжираног рада закључиће Уговор о ауторском делу са Министарством и добити хонорар у висини од 35.000 динара нето.

Поред три најбоље ранжирана, сви радови који испуне конкурсне критеријуме, биће објављени у електронском зборнику студентских радова.

Начин пријављивања на конкурс

Рад се, доставља у једном штампаном примерку и у електронском облику на једном компакт диску. **На штампаном и електронском примерку рада не сме бити наведено име и презиме студента који је аутор, као ни ма који други лични подаци који могу откривати његов идентитета.** Поред рада у штампаној и електронској форми, доставља се приложен засебан затворени коверат у ком мора да буде посебан документ који обавезно садржи: име и презиме студента, контакт податке студента (адреса електронске поште, број фиксног и мобилног телефона), назив факултета, назив студијског програма, степен и година студија, назив рада и број индекса. Заједно се рад у једном штампаном примерку и у електронском облику на једном компакт диску и засебна затворена коверта са личним подацима достављају у **једној** запечаћеној коверти, заштићеној од оштећења која могу настати у транспорту. **Приспеле пријаве које не испуњавају овај захтев, неће бити узети у разматрање.**

Претходно наведена пријавна документација за конкурс, с напоменом **на коверти „За студентски конкурс“**, доставља се или лично на писарници, или слањем поштом, адресирана на:

Министарство за европске интеграције
Сектор за комуникације и обуку и припрему српске верзије правних тековина
Европске уније
Немањина 34

11000 Београд

За сва питања у вези са процедуром пријављивања на конкурс Министарства за европске интеграције, заинтересовани се могу обратити путем електронске поште на електронску адресу: office@mei.gov.rs.

Рок за конкурисање

Конкурс ће бити отворен од дана објављивања, 5. априла, закључно са 31. мајем 2019. године. Благовременом доставом сматраће се и достављање препорученом поштом предатом пошти најкасније до наведеног закључног термина трајања конкурса, без обзира на датум приспећа у Министарство за европске интеграције.

Неће се разматрати пријаве послате после наведеног рока, нити пријаве послате на други начин (на пример факсом или електронском поштом) или испоручене на другу адресу.

Резултати конкурса биће објављени на званичној интернет страници Министарства за европске интеграције www.mei.gov.rs. Сви аутори чији радови буду одабрани за објављивање биће појединачно контактирани.